

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 013713 15 Uvp
Banja Luka, 08.2.2017. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Stake Gojković, kao predsjednika vijeća, te Smiljane Mrše i Želimira Barića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi Lj.K. iz P., ... (u daljem tekstu: tužilja), protiv akta broj 1303344555 od 23.12.2013. godine, tuženog Fonda PIO RS, Odjeljenja za ... u B., u predmetu ponovnog određivanja porodične penzije, odlučujući o zahtjevu tužilje za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 013713 14 U od 27.02.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08.2.2017. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom (u stavu 1. izreke), odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužilje izjavljena protiv rješenja Filijale tuženog sa sjedištem u P. broj 1303344555 od 17.10.2013. godine. Navedenim prvostepenim rješenjem je odbijen zahtjev tužilje za ponovno određivanje porodične penzije uz obrazloženje da tužilja nije predložila dokaze radi utvrđenja novih činjenica koje su nastupile nakon donošenja rješenja o priznavanju prava na penziju, pa da nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 143. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službeni glasnik RS“ broj 134/11 u daljem tekstu: ZPIO). Stavom 2. izreke presude je odbijen zahtjev tužilje da joj tuženi naknadi troškove upravnog spora uz obrazloženje da je tužilja izgubila spor pa da u smislu člana 49. a) Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), nema pravo na naknadu troškova spora.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je tuženi organ pravilnom primjenom odredbe člana 143. stav 1. ZPIO, odbio zahtjev tužilje za ponovno određivanje porodične penzije jer da tužilja nije priložila nijedan dokaz koji bi mogao dovesti do drugačijeg rješenja, odnosno da se ne radi o novim činjenicama za koje je tužilja saznala ili su nastupile nakon donošenja rješenja o priznavanju prava na penziju.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilja pobija njenu zakonitost zbog povrede zakona i povrede pravila postupka. Ističe da je obrazloženje presude nejasno i protivriječno zbog čega da postoje razlozi za poništenje osporenog akta iz odredaba člana 10. ZUS. Predložila je da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ je predložio da se zahtjev odbije ostajući kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Kako proizlazi iz podataka u spisima upravnog predmeta, a što je konstatovao sud u pobijanoj presudi, predmetni upravni postupak je pokrenut po zahtjevu tužilje podnijetog dana 6.6.2013. godine, kojim je zahtijevala ponovno određivanje iznosa porodične penzije koju je ostvarila pravosnažnim rješenjem tuženog od 14.11.2003. godine. Istakla je da joj penzijski osnov nije pravilno utvrđen budući da joj je rješenjem od 1.10.2002. godine, nepravilno obračunat penzijski osnov, čime je oštećena za određeni iznos penzije s obzirom da uzrok smrti supruga nije bila bolest već nesreća na poslu, što je utvrđeno prvostepenim rješenjem od 14.11.2003. godine. Povodom tog zahtjeva donijeto je rješenje 17.10.2013. godine, kojim je odbijen zahtjev tužilje uz obrazloženje da ona nije navela nove činjenice za koje je saznala ili su nastupile nakon donošenja rješenja o priznavanju prava na penziju, pa da nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 143. ZPIO.

Tužilja u tužbi i zahtjevu ne nudi izvođenje dokaza na okolnost pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, niti ukazuje na nove činjenice koje su nastupile nakon donošenja rješenja od 1.10.2002. godine. U obrazloženju osporenog akta dati su razlozi na okolnost utvrđenja penzijskog osnova supruga tužilje, odnosno visine penzije po osnovu kojeg ona ostvaruje pravo na porodičnu penziju, ističući da je tužilja ostvarila pravo na porodičnu penziju sa pravom na isplatu od 29.1.1980. godine, da ukupan penzijski staž njenog supruga koji je umro 28.1.1980. godine od posljedica nesreće na poslu, iznosi 24 godine, 3 mjeseca i 9 dana ostvarenog u bivšoj BiH. Tužilji je u postupku po službenoj dužnosti rješenjem Filijale tuženog u P. od 14.11.2003. godine u smislu člana 188. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske („Sl. glasnik RS“ broj 32/00, 40/00, 37/01, 32/02, 40/02 i 47/02), iznos porodične penzije određen shodno odredbi člana 48. do 58. navedenog zakona, u vezi sa članom 105. istog zakona, te određen u procentu od 70% za jednog člana porodice umrlog osiguranika.

S obzirom da tužilja nije saznala za nove činjenice koje su nastupile nakon donošenja rješenja od 1.10.2002. godine, ona nije dovela u sumnju pravilnost i zakonitost pobijane presude, a time i osporenog akta, zbog čega je sud pravilno tužbu odbio dajući za to valjano obrazložene razloge.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi predviđeni odredbama člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužilje za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, na osnovu odredaba člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Staka Gojković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić